

Marian Żurowski

"Ecclesia et ius : Festgabe für
Audomar Scheuermann zum 60.
Geburtstag", wyd. K. Siepen, J.
Weitzel i P. Wirth, Paderborn 1968 :
[recenzja]

Collectanea Theologica 39/4, 187

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niejszych, kiedy różne rzeczy nazywano sakramentami. Wprawdzie autor wykorzystuje świadectwo liturgii chrztu, Eucharystii i pokuty, ale pominał sposobność ukazania całego życia chrześcijańskiego w blasku wciąż działających sakramentów — w szerokim, a charakterystycznym dla „złotego wieku” znaczeniu. (Znaczenie to zachowała jeszcze dotąd liturgia mszału działy, które autor poświęcił jego dziedzinie.

Teolog XX wieku z wielką sympatią i zrozumieniem zwraca się do i pontyfikatu.) Mimo tę niekonsekwencję liturgista powita z uznaniem rozruch, którzy go wyprzedzili o półtora tysiąca lat, kładąc podwaliny nauki o Bogu. Wprawdzie z upływem czasów teologia rozrosła się w bujne drzewo, które owoc przynosi rokrocznie, studium jej początków obowiązuje, aby niczego z dorobku nie stracić, a zwłaszcza nie zagubić świętego zapachu cechującego Ojców Kościoła. Rozpoznajemy go z całą pewnością także u powściągliwego anglikanina, którego książkę przeczytaliśmy z wielką satysfakcją.

O. Paweł Szczaniecki OSB, Tyniec

ECCLESIA ET IUS. Festgabe für Audomar Scheuermann zum 60. Geburtstag, wyd. K. Siepen, J. Weitzel i P. Wirth, Paderborn 1968, Ferdinand Schöningh, s. XV + 784.

Jest to dzieło zbiorowe wydane przez przyjaciół i uczniów ku czci długoletniego profesora prawa kanonicznego w instytucie kanonicznym uniwersytetu w Monachium. W ostatnich wyborach na rok akademicki 1968/9 został on rektorem uniwersytetu monachijskiego. W swej pracy naukowo-kanonicznej położył duże zasługi w dziedzinie prawa procesowego, karnego oraz zakonnego.

Dzieło zbiorowe składa się z całego szeregu opracowań, które trudno omawiać szczegółowo każde z osobna, jest ich bowiem aż 41. Wśród nich figuruje wiele znanych i cenionych przez każdego kanonistę nazwisk, co już samo przez się rzuca światło na wartość publikacji.

Prawie połowa opracowań dotyczy kanonicznych problemów aktualnych związanych z prawodawstwem posoborowym lub rewizją dotychczasowego prawa kościelnego. Wśród nich zwraca się uwagę na konieczność większego uwzględnienia skryptyrystyczno-teologicznego fundamentu w nowym prawodawstwie kościelnym (H. Heimerl), włączenie laikatu do realizacji jednej z misji kościelnej (K. Mörsdorf), nowe zagadnienia związane z inkardynacją (H. Schmitz), posoborowe naświetlenie życia i pracy duchowieństwa oraz jego współpracy z laikatem (M. Schmaus i H. Socha), reformę instytucji synodu diecezjalnego (H. Heinemann), nowe ujęcie zadań i funkcji diakonatu (J. Weier). Kilka opracowań poświęconych jest problematyce posoborowej, odnowie i organizacji życia zakonnego (A. Fehring, V. Dammert, K. Siepen, P. Hofmeister, B. Hegemann). Znajduje się tu również rozważanie na temat reformy dotychczasowej struktury kościelnego prawa karnego (B. Löbmann).

Ponadto znaleźć można całą serię prac dotyczących prawa zakonnego, małżeńskiego, procesowego i karnego, które uwzględniają aspekt historyczny poszczególnych problemów, bądź też zarys historyczny łączący z komentarzem aktualnie obowiązującego prawa. Ponadto jest w tym dziele zbiorowym kilka opracowań z zakresu historii prawa partykularnego. W tym tak bogatym zestawie problematyki każdy z kanonistów znajduje dla siebie coś interesującego.

Całość wydana jest bardzo starannie, w pięknej szacie graficznej.

Ks. Marian Żurowski SJ, Warszawa